

Znalezienia ciała św. Klary

Ciało św. Klary, która odeszła do Pana w 1253 roku, zostało najpierw złożone w kościele św. Jerzego, a następnie w świątyni zbudowanej ku jej czci. W 1850 roku grób św. Klary został otwarty, a święte szczątki udostępnione dla publicznej czci wiernych. Od ponad 750 lat ciało św. Klary z Asyżu spoczywa w nienaruszonym stanie. Dlaczego zakon franciszkański obchodzi wspomnienie liturgiczne - znalezienia ciała św. Klary? Jej ciało wszak nigdzie nie zginęło. Całe życie ta święta związała z Asyżem, tutaj w 1193 r. urodziła się i tutaj 60 lat później zmarła w klasztorze św. Damiana 11 sierpnia 1253 r. Dzień później odbył się jej pogrzeb, któremu przewodniczył papież Innocenty IV. Papież Aleksander IV w 1255 roku ogłosił ją świętą.

Ciało św. Klary zostało pochowane najpierw w kościele św. Jerzego w grobie, w którym przedtem cztery lata spoczywało ciało św. Franciszka z Asyżu, a w 1260 roku przeniesiono je do nowo wybudowanej na jej cześć bazyliki.

W połowie XIX wieku papież Pius IX zezwolił na wydobycie ciała św. Klary spod ołtarza głównego. Właśnie to wydarzenie jest świętowane. Kiedy 23 września 1850 roku otworzono kamienny sarkofag, okazało się, że ciało św. Klary nie ma żadnych śladów rozkładu. Umieszczono je w kryształowej urnie i wystawiono na widok publiczny.

Ta wielka Święta jest patronką Asyżu i Florencji, zakonu klarysek i kapucynek, a także bieliźniarek, hafciarek i praczek. Od 1956 roku patronuje też radiu i telewizji.